

[Himmelstrup.]

givning om en almindelig Omsætningskat, gaar de anderledes grundigt og hensynsfuldt til Værks, end man gør det her i Danmark, baade over for Erhvervslivet og ogsaa over for Rigsdagen. Den svenske Rigsdag har som sagt for Tiden til Behandling et Forslag om en „almän omsättningskatt“, som er forelagt i Begyndelsen af Oktober Maaned, som har været til første Behandling, og som for Tiden ligger i Udvalg. Princippet i dette Forslag er en almindelig Omsætningskat paa 5 pCt. med de Undtagelser, som fremgaar af Lovforslaget. Det er et lidt andet Princip end det, vi er slaaet ind paa, mere i Overensstemmelse med Fremgangsmaaden i Norge, hvor denne Lovgivning i hvert Fald af de skandinaviske Lande først kom til Anvendelse. Det svenske Forslag, som har ligget til Behandling en Maanedes Tid i den svenske Rigsdag, skal først træde i Kraft til 1. Januar; i Tiden indtil Januar behandles det. Rigsdagen skal, som de svenske Aviser skriver, have *sømmelig* Tid til at behandle et saa omfattende Lovforslag. Og naar man læser den højtærede Finansministers svenske Kollega Finansminister Wigforss Proposition igennem, føler man, at det er et ganske anderledes gedigent Arbejde end det, der præsteres fra dansk Side. I alle Henseender er det noget helt andet, der præsteres derovre, end i den danske Rigsdag.

Jeg vil gerne have Lov at gøre nogle enkelte Bemærkninger om det finansielle Resultat, som den højtærede Finansminister maa formodes at have haft ud af Lovgivningen i de sidste 6 Maaneder — man ved jo ikke rigtig noget om det. Jeg synes, det havde været overmaade bekvemt, om man havde faaet noget at vide om, hvordan det finansielle Resultat har været i den Tid, der er gaaet, altsaa Tiden fra 1. April til 1. Oktober, som der jo foreligger Opgørelser for. Da den højtærede Finansminister i Marts Maaned forelagde sit Forslag, regnede han med, at disse Skatter, som dengang blev gennemført, skulde give 80—85 Millioner i den 7 Maaneders Periode, de skulde være gældende i. Jeg vil gerne bede Finansministeren redegøre for, hvordan det ligger i Dag med Hensyn til disse Skattelove. Saa vidt man kan se af de Meddelelser, der maanedlig kommer ud om Provenuet af Told- og Afgiftslovene, og efter hvad man kan regne sig til, skulde den højtærede Finansminister allerede til 1. Oktober, altsaa i Løbet af 6 Maaneder af de 7, have faaet Beløb ind, som dog vistnok meget stærkt nærmer sig til de 100 Mill. Kr., og der er vel ikke Grund

til at tro, at Afgifterne i Oktober Maaned skulde gaa ind med væsentlig lavere Beløb end Gennemsnittet af de 6 øvrige Maaneder — jeg ved da ikke, hvad Grund der skulde være til det. Det vil sige, at Finansministeren sandsynligvis kan regne med at faa ikke 80 Millioner, som han budgetterede Indtægten til i Marts Maaned, men ca. 110 Mill. Kr. Det er dog en behagelig Fejlregning i Finansministerens Favør paa ca. 30 Mill. Kr. Jeg maa derfor sige, at jeg efter de Erfaringer, der er gjort i den Tid, som er gaaet, stiller mig rent ud skeptisk over for de Beregninger, som Finansministeren nu anstiller med Hensyn til Virkningerne af den foreslaaede Forlængelse paa ca. 75 Mill. Kr.

Jeg er vel opmærksom paa, at den højtærede Finansminister næppe kan regne med saa store Beløb i den kommende Tid som i den forløbne, men jeg tror alligevel, at han følger den Tilbøjelighed, som maaske de fleste Finansministre har, men som er udpræget fremtrædende hos den nuværende, nemlig altid at budgettere for lavt, og det tror jeg ogsaa han har gjort vedrørende Spørgsmaalet om, hvad de direkte Skatter vil give i indeværende Finansaar. Vi saa det Særsyn, at da den højtærede Finansminister i Juli Maaned skulde budgettere Finanslovens Indtægtsposter for indeværende Finansaar for de direkte Skatters Vedkommende, nedskrev han Provenuet med 30 Mill. Kr., men tre Maaneder efter, nemlig forleden Dag, da den højtærede Finansminister forelagde Finanslovsforslaget for det næste Aar, opskrev han det igen med 40 Mill. Kr. Det er overmaade vildledende for Rigsdagen, naar saadan noget sker.

Jeg tror altsaa, at den højtærede Minister kan regne med større Indtægter af disse Afgifter ogsaa i indeværende Aar, end han oprindeligt har budgetteret; og jeg tror ogsaa, at den højtærede Finansminister vil faa betydeligt mere end de 35 Mill. Kr., som han nu jugerer at Forlængelsen vil give. Men her er vi naturligvis ude i Forhold, hvor det er ganske umuligt at sige noget bestemt, og hvor man for saa vidt næsten er prisgivet det, den højtærede Finansminister hævder, fordi man dog maa gaa ud fra, at han og hans Embedsmænd er dem, der bedst er i Stand til at skønne over disse Forhold.

Naa, det er kun godt, at der er saa store Indtægter, men netop derfor er det ikke rigtigt altid at male det saa sort. I Gaar, da den højtærede Minister forelagde dette Forslag, saa vi ganske vist det Særsyn, at for indeværende Aar regnede han med Balance i Statshusholdningen, det ansaa den